

С. П. Корінний

Маршал

МАРШАЛ (франц. *maréchal*, від давньонім. *marah* – кінь і *scalc* – слуга) – найвище військове звання у багатьох країнах світу. У Франк. королівстві (виникло наприкінці 5 ст.) М. називали слугу, який завідував королів. конюшнями, у середньовіч. Франції (від 12 ст.) – придвор. сановника, який опікувався особистими охоронцями, кінною сторожею та королів. конюшнями. У 16 ст. запроваджене як найвище військ. звання у Франції, у 19 ст. – в Іспанії, Туреччині, Італії, Японії, в 20 ст. – у Великій Британії (тільки у ВПС), Індії, Польщі, Фінляндії, Румунії, Монголії, Югославії, Болгарії та деяких ін. країнах. У Великій Британії (окрім ВПС), Німеччині, Австро-Угорщині, Рос. імперії М. відповідало звання генерал-фельд-маршал. Особл. знак розрізнення – маршал. жезл. У СРСР від 1935 існувало звання М. Рад. Союзу, від 1943 – гол. М. і М. роду військ (артилерії, авіації, бронетанк. військ, інж. військ і військ зв'язку). Із 41-го М. Рад. Союзу 10 народилися на укр. землях: П. Батицький, Л. Брежнєв, К. Ворошилов, А. Єременко, П. Кошовий, Г. Кулик, Р. Малиновський, К. Москаленко, С. Соколов, С. Тимошенко. У США від 1789 як підрозділ мін-ва юстиції діє Служба федерал. маршалів. Її співроб. (М.) забезпечують діяльність федерал. судів, здійснюють розшук і арешт федерал. злочинців. У Польщі М. – звання деяких цивіл. посад. осіб (зокрема М. сейму). В Україні звання М. відсутнє.

Бібліографічний опис:

Маршал / С. П. Корінний // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64118>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).